R 5746

“Blessed Are the Pure in Heart”
“இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்”

“சுத்தமுள்ளவர்களுக்கு சகலமும் சுத்தமாயிருக்கும், அசுத்தமுள்ளவர்களுக்கும் அவிசுவாசமுள்ளவர்களுக்கும் ஒன்றும் சுத்தமாயிராது; அவர்களுடைய புத்தியும் மனசாட்சியும் அசுத்தமாயிருக்கும். அவர்கள் தேவனை அறிந்திருக்கிறோம் என்று அறிக்கை பண்ணுகிறார்கள், கிரியைகளினாலோ அவரை மறுதளிக்கிறார்கள்; அவர்கள் அருவருக்கப்படத்தக்கவர்களும், கீழ்ப்படியாதவர்களும், எந்த நற்கிரியையுஞ்செய்ய ஆகாதவர்களுமாயிருக்கிறார்கள்.” “எல்லா காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள், அதனிடத்தினின்று ஜீவ ஊற்று புறப்படும்.” (தீத்து 1:15,16; நீதிமொழிகள் 4:23)

நமது முதல் வசனம் மிகவும் கடுமையான குற்றஞ்சாட்டுதலாகும். இங்கே அப்போஸ்தலர் பவுல், தேவன் பற்றிய அறிவுடையவர்களாயிருந்து, ஆனால் போதனையும், வாழ்க்கைமுறையும் சுவிசேஷ செய்திக்கு விரோதமாகவும் இருந்த சிலரைப்பற்றிக் கூறுகிறார். அவர் அவிசுவாசமுள்ள யூதர்களை குறிப்பிடுகிறாரா அல்லது வெளியரங்கமாக மட்டும் கிறிஸ்துவின் சீடர்களாக இருந்தவர்களை குறிப்பிடுகிறாரா என்பதை நம்மால் நிச்சயமாக கூறமுடியவில்லை. எப்படியிருந்தாலும், நியாயப்பிரமாணத்தின் மூலமாகவோ, சுவிசேஷத்தின் மூலமாகவோ தேவனை அறிந்திருக்கிறதாக கூறிக்கொள்கிறவர்களைத்தான் அப்போஸ்தலர்

குறிப்பிடுகிறார். இது குற்றம் கண்டுபிடிக்கிறவர்களை குறிப்பதாக அவர் கூறுகிற விதம் காணப்படுகிறது. அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் குற்றம் கண்டுபிடிப்பார்கள். அதாவது யாரும் எதையும் சரியாக செய்ய முடியாது, எந்த போதனையும் சரியானது இல்லை என்று கூறுவார்கள். இப்படிப்பட்ட குணமுடையவர்களை நாம் சந்தித்திருக்கிறோம். எங்கேயும் எதையும் பரிசுத்தமாகவும் நல்லதாகவும் அவர்களால் காண இயலாது. எப்பொழுதுமே மற்றவர்களை குறை கூறிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

அப்போஸ்தலரின் கூற்று மிகுந்த பலமுள்ளதாகவும் மிகுந்த ஆற்றல் வாய்ந்ததாகவும் இருக்கிறது; "சுத்தமுள்ளவர்களுக்கு சகலமும் சுத்தமாயிருக்கும்; அசுத்தமுள்ளவர்களுக்கும், அவிசுவாசமுள்ளவர்களுக்கும் ஒன்றும் சுத்தமாயிராது." சொல்லர்த்தமாக, சுத்தமுள்ளவன் அசுத்தமுள்ளதை காணமுடியாது என்றோ, அசுத்தமானவன் சுத்தமுள்ளதைக் காண முடியாது என்றோ கூறவில்லை என்பதையும், ஆனால் பொதுவான பரந்த அர்த்தத்தில் இது உண்மை என்றும் நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். சுத்தமுள்ளவர்கள் தெய்வீக பிரமாணத்திலும் தெய்வீக திட்டங்களிலும் நீதியைக் காண்கிறார்கள். விழுந்துபோன மாம்சத்தின் பலவீனங்களுக்கு பதிலாக, தேவனுடைய "சிறியர்களின்" உண்மையான, சுத்த இருதயத்தை அவர்களால் காணக்கூடும். ஆனால் அவிசுவாசமுள்ளவர்கள், களங்கமுள்ளவர்களாகி அவர்களது மனசாட்சி நெறிதவறினதாகி, ஒரு சரியான வெளிச்சத்தில் எதையும் யாரையும் பார்க்க இயலவில்லை. தவறான எண்ணங்கள் தங்கள் மனதில் நுழைய இடங்கொடுத்து, "ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு விலையுண்டு, எந்த மனிதனையும் வாங்க முடியும், நேர்மையானவன் யாருமில்லை" போன்ற சந்தேகத்திற்குரிய மற்றும் தீய சிந்தனைகளையும் இப்படிப்பட்ட அனைத்து காரியங்களையும் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்களாகவே மற்றவர்களை கிட்டதட்ட நியாயந்தீர்க்கிறார்கள்.

மற்றவர்களில் சுத்தத்தை, நல்லதை, சரியானதை காண முடியாத அளவுக்கு அவர்களது மனம் கெட்டு போயிருக்கிறது; அவர்களது மனசாட்சி களங்கமுள்ளதாகியிருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் அவர்களது மனசாட்சி ஓரளவுக்கு அவர்களை கண்டனஞ் செய்யும். ஆனால் படிப்படியாக தவறான மனோபாவத்திற்கு இடங்கொடுத்தால், அவர்களது மனசாட்சி களங்கப்பட்டு கடினமடைகிறது. இதன்மூலம் அவர்கள் வளைகிறவர்களாகவும் தவறாக தீர்மானிக்கிறவர்களாகவும் மாறி, தாங்கள் எந்த அளவுக்கு அநீதியுள்ளவர்களாகவும், அசுத்தமானவர்களாகவும், குருடர்களாகவும் ஆகியிருக்கிறோம் என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். "அவர்கள் தேவனை அறிந்திருக்கிறோம் என்று அறிக்கை பண்ணுகிறார்கள்" என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். ஏதோ ஓர் அறிவுப்பூர்வமான வழியில் தேவனுடைய வார்த்தையையும் திட்டத்தையும் அறிந்திருக்கிறார்கள். "ஆனால் அவர்களது கிரியைகளினாலோ அவரை மறுதளிக்கிறார்கள்." நம்மால் முடிந்தவரை நன்மையானதை செய்யவும், முடிந்தவரை நன்மையானதை பார்க்கவும், மற்றவர்களிடம் தீர்ப்பு செய்யும் பொழுது பெருந்தன்மையாக இருக்கவும் நாடவேண்டும் என்று போதிக்கிற தேவனுடைய வார்த்தைக்கு மாறாக அவர்களது வேலைகள் இருக்கின்றன.

குற்றம் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள், சகோதரர்களின் மேல் குற்றம் சாட்டுகிறவர்கள்

இந்த மாசுள்ளவர்கள் தேவனை மறுதளிக்கிறார்கள். கிரியைகளினாலும் அவரை மறுதளிக்கிறார்கள். பரிசுத்த பவுல் கூறுவது போல, அவர்கள் தேவனுக்கு "அருவருக்கத் தக்கவர்களும் கீழ்ப்படியாதவர்களும்" ஆக இருந்து தேவனுடைய போதனைகளுக்கு விரோதமாக நடக்கிறார்கள். கர்த்தரை அறிந்த பின்னும் எதிர்திசையில் செல்வதும் அவரது ஆலோசனையை பயனில்லாமல் பண்ணுவதும் நிச்சயமாக அருவருக்கத்தக்க காரியமாக இருக்கிறது. இவர்கள், "எந்த நற்கிரியையும் செய்ய ஆகாதவர்களாயிருக்கிறார்கள்." அவர்கள் நன்மையானது எதையும் செய்யமுடியாது, ஆனால் எதிராக செய்வார்கள்; இன்னும் அவர்கள் யாரையும் குறை கண்டுபிடிக்கிறவர்களாக இருப்பார்கள்.

இப்படிப்பட்டவர்கள் நெறிகெட்டவர்களாகவும், இழிவானவர்களாகவும் ஆகி, அவர்கள் எல்லா வகையான பாவங்களையும், குற்றங்களையும் செய்யக்கூடியவர்களாக ஆவார்கள் என்று இங்கே அப்போஸ்தலர் கூறவில்லை. அங்கே இல்லாத வார்த்தைகள் எதையும் நாம் வாசிக்கக்கூடாது. ஆனால் எந்த ஒரு நல்ல வேலையை பொருத்தவரை, அவர்கள் அதை களங்கப்படுத்துவார்கள், காயப்படுத்துவார்கள். இவர்கள் கர்த்தருடைய வேலையிலிருந்து முற்றிலுமாக விலகியிருத்தல் மிகவும் நல்லது, அவர்கள் மனதின் எண்ணம் எல்லாம் நிறைவேறும் வரை அவர்கள் கசப்பான ஆவியை அவர்களில் கிரியை செய்யும்படி அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அவர்களது நடக்கையிலும், செயல்களிலும், சிந்தனைகளிலும் எதுவரை அநீதியாகவும், நேர்மையில்லாமலும் இருப்பார்கள் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. எந்த ஒரு நல்ல வேலைக்கும் அவர்கள் தீங்கை விளைவிக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

நம் அனைவருக்கும் எச்சரிக்கை செய்யும் பாடங்கள் இங்கே இருக்கிறது. நாம் வழி தவறி தீய ஆவியால் வழி நடத்தப்படக்கூடாது; குற்றம் கண்டுபிடிக்கிறவர்களாகவும், சகோதரர்களை குற்றம் சாட்டுகிறவர்களாகவும், ஆகக்கூடாது; நமது நேரத்தையும், நமது கைகள், கால்கள், நமது நாவையும் நமது சகோதரர்களை அழச் செய்ய பயன்படுத்தாமல் நன்மை செய்யவும், ஆசீர்வதிக்கவும், சகோதரர்களை உற்சாகப்படுத்தும் விதத்தில் பயன்படுத்தவேண்டும். இதைச் செய்யாதிருந்தால், கர்த்தருக்கும் அவர்நிமித்தமும் அவன் பிரயோஜன மற்றவனாக, அதிலும் மோசமானவனாக இருப்பான்.

இருதயத்தை காத்துக்கொள்ள வேண்டியதின் அவசியம்

"எல்லாக் காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள், அதனிடத்தினின்று ஜீவ ஊற்று புறப்படும்" என்று ஞானி புத்தி சொல்லுகிறான். இந்த புத்திமதியில்

பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது மிகவும் முக்கியமானது. உண்மையில் இது ஞானமான வார்த்தைகள்! இருதயமானது மனித சரீரத்தின் ஒரு முக்கியமான உறுப்பாக இருப்பதால், இங்கே "இருதயம்" என்ற வார்த்தை மனித மனதின் மையத்தை குறிக்கும் படியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இருதயம் காத்துக்கொள்ளப் படவேண்டும் என்பது அதன் கருத்தாக இருக்கிறது. தவறாக வழிநடத்துகிற அநேக காரியங்கள் திருப்பப்படவேண்டியதாக, நீக்கப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. நமது தொழிற்சுமை மாத்திரமல்ல, உலகத்தின் பொதுவான போக்கும், நமது விழுந்து போன மாம்சமும் நமது இருதயத்தை நீதியிலிருந்தும், தேவனுடைய ஊழியத்திலிருந்தும், பரிசுத்தத்திலிருந்தும், அன்பு மற்றும் பிறரிடம் காட்டும் தயவிலிருந்தும் விலக்குவதாக இருக்கிறது.

நமது பெரிய சத்துருவும் கூட இப்படி தவறாக வழி நடத்தப்பட உதவுவதில் முயற்சி செய்கிறவனாயிருக்கிறான். ஒவ்வொரு மனிதனின் இருதயம்-சித்தம்- மனோநிலை தேவனுக்கும் நீதிக்கும் உண்மையாய் இருக்கவேண்டும். ஆதியில் இப்படித்தான் இருந்தது, காந்த முள் துருவத்தை நோக்கி இருப்பது போல் மனித இருதயமும் கர்த்தரை நோக்கி இருக்க வேண்டும். இதற்கு மாறானது எதுவும் பாவத்தை, கெட்டுப்போன, நெறி தவறிய நிலைமையைக் குறிக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே பாவமானது விழுந்துபோன மானிட சுபாவத்தில் உறுதியாக பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பாவம் நிறைந்த நீண்ட காலப்பகுதியில் அநேகர் தங்கள் இருதயத்தை தேவனுக்கு பிரியமாக வைக்க முயற்சித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சரியான நிலைக்கு வந்த பிறகு, பெரும்பாலானவர்கள் இதே நிலைமையில் நிலைத்திருக்க தவறிவிட்டார்கள்; தவறான வழிக்குள் போகாமலும், தவறான நிலைமைக்குள் போகாமலும் இருக்க முடியவில்லை.

நமது சரீரங்களை கட்டுப்படுத்துவதில் நாம் அடிக்கடி கஷ்டப்படுகிறோம். நாம் தொடர்ந்து எச்சரிக்கையுடன் கவனிக்க வேண்டிய மாம்சீக ஆசைகள் உண்டு. நாவை நாம் தொடர்ந்து அடக்க வேண்டும். இவையெல்லாவற்றிலும் நாம் தொடர்ந்து எச்சரிக்கையாக இருக்கும்போது நமது இருதயத்தை கவனிப்பது மிகவும் முக்கியம். ஏனெனில் நமது எல்லா தீய மனோபாவமும் அங்கேதான் ஆரம்பிக்கின்றன. "நல்ல மனுஷன் இருதயமாகிய நல்ல பொக்கிஷத்திலிருந்து நல்லவைகளை எடுத்துக் காட்டுகிறான்; பொல்லாத மனுஷன் பொல்லாத பொக்கிஷத்திலிருந்து பொல்லாதவைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறான்." நமது இருதயம் எப்பொழுதும் பரிசுத்தமாகவும் உண்மையாகவும் இருக்கும்படி நாம் எப்பொழுதும் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். அங்கே அசுத்தத்தை நாம் காண்போமானால், அதற்கெதிராக ஜெபத்துடன் போராடி நாம் அதை சரிப்படுத்தவேண்டும். நமது மனதை சுத்தத்தினாலும், பிரயோஜனம் உள்ளதாகவும், தெய்வீகம் உள்ளதாகவும் வைத்திருக்க வேண்டும்.

நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருப்பதினால், நாம் நமது இருதயத்தை தேவனுக்கு சரியாக வைத்திருக்க ஒரே வழி கிறிஸ்து மட்டுமே என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். நாம் கிறிஸ்து மூலமாகவே தேவனிடம் வந்து அவரது பிள்ளைகளாகி அவரது பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருக்கிறோம். பிறகு நாம் ஒரு புதிய செல்வாக்கை, ஒரு புது ஊற்றை பெற்றிருக்கிறோம். அது நமது இருதயத்தை திறந்து, அதன் ஓட்டத்தை மாற்றி, வெளியே வருவதை இனிப்பாக்குகிறது. அது முதல் நாம் நீதியை சிநேகித்து அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறோம். இதிலிருந்து ஏதாவது மாற்றம் ஏற்படுமானால், நாம் அதை கர்த்தருடைய ஆவிக்கு இசைவாக திருப்பிக் கொண்டு வரவேண்டும். நமது இருதயத்தை தொடர்ந்து சோதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இப்படியிருந்தால் நாம் பிதாவுடனும் நமது கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுடனும் நெருங்கிய ஐக்கியத்தில் நிலைத்திருப்போம்.

"அதனிடத்தினின்று (இருதயம்) ஜீவ ஊற்று புறப்படும்" என்று சாலொமோன் அறிவித்தான். இருதயமாகிய இந்த உறுப்பிலிருந்து இரத்தமானது சரீரத்தின் அனைத்து பாகங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. இப்படியாக சரீரமானது பலத்திற்கும், தகுதிக்கும், ஜீவனுக்கும் இருதயத்தை சார்ந்திருக்கிறது. இருதயமானது இரத்தத்தை அதன் குழாய்களின் மூலம் தொடர்ந்து அனுப்ப தவறினால் சரீரமானது இறந்துவிடும். ஆகையால் சரீர ஜீவன் ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு நொடியும் இருதயத்திலிருந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அது கொஞ்சமாகவோ அதிகமாகவோ அனுதினமும் ஜீவனை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் இது நமது மனோபாவத்தைப் பொருத்து இருக்கிறது. நமது சித்தத்துடன் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் நம்முடன் தொடர்புக்கு வருகிற அனைவரும் நாம் வெளிப்படுத்துகிற ஆவியினால் நன்மை அல்லது தீமையின் தாக்கத்தை அடைவார்கள். நமது வாழ்க்கையில் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் ஒரு பரிசுத்தமான இருதயத்தின் சரியான வழிநடத்துதலில் இருப்பது மிகவும் முக்கியம். நாம் அந்த இருதயத்தை ஜாக்கிரதையாக கண்காணித்து, சோதிப்போமானால் இன்று நாம் போகிறது போல நல்லவைகள் நமது இருதயத்திலிருந்து மற்றவர்களுக்கு பாயும். இப்படியாக நமது கர்த்தர் நம்மிடம் சந்தோஷப்பட்டு, நம்மை "பிரியமான பிள்ளைகளாக எண்ணுவார்." இப்படியாக நமது சிந்தையும் மனசாட்சியும் மாசற்றதாக வைக்கப்படும்.

கடைசி பலன் - ஜீவன் அல்லது மரணம்

ஆனால், ஒரு வகையில், ஜீவனின் பலன்கள் முக்கியமாக இருதயத்திலிருந்து வருகிறது. நமது இனத்திற்கு மரண தண்டனையை தேவன் அறிவித்திருந்தாலும், அனைவருக்கும் எதிர்காலத்தையும் நித்திய ஜீவனையும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இந்த நித்திய ஜீவனை பெறுவதற்கான நிபந்தனைகள் வேத வசனங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செய்யப்படவேண்டிய சில காரியங்களைக் குறித்து அவைகள் நமக்கு சொல்கின்றன. அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட நமக்கு, நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வது இப்போது நமக்கு முக்கியமானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் நமது மாம்சத்தில் பாவமானது ஆக்கிரமித்திருக்கிறது. ஆதாமின் சந்ததியினர்

அனைவரையும் போல, அவனது விழுகையினால் நாமும் சுபாவத்தில் அபூரணராக இருக்கிறோம். ஆனால் கர்த்தர், நாம் அவரது பிள்ளைகளானதால், நமது இருதயத்தின்படி, நமது சித்தத்தின்படி, நமது நோக்கத்தின்படி, நமது விருப்பத்தின்படி, நமது முயற்சிகளின்படி நம்மை நியாயந்தீர்ப்பதாக நமக்கு அறிவிக்கிறார். ஆகையால் நாம் மகிமையான பரிசை நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் போது, இறுதி முடிவு, இந்த காரியத்தின் இறுதி பலன் மொத்தத்தில் நாம் எப்படி நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்பதைப் பொருத்தே இருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு நீதிமன்றத்தில், வாதிக்கு சாதகமாகவோ அல்லது பிரதிவாதிக்கு சாதகமாகவோ தீர்ப்பை ஒரு நீதிபதி முடிவு செய்வது போல இது இருக்கிறது. நமது காரியத்தில் ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது, ஒரு தீர்ப்புக்கு எதிராக நாம் மேல் முறையீட்டிற்கு செல்ல இயலாது.

உலகமானது அடுத்த யுகத்தில் சோதிக்கப்படும். ஆனால் கிறிஸ்துவின் சபையானது, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து இப்போது சோதனையில் இருக்கிறது. புதிய ஜீவன் சோதனையிலிருக்கிறது. நமது புதிய இருதயம் தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்புக்கு முன் இருக்கிறது. நித்திய ஜீவன் அல்லது நித்திய மரணம் என்கிற காரியம் இதோடு இணைக்கப்பட்டிருப்பதால், புதிய இருதயத்திற்கு அதிகப்படியான கவனம் தேவைப்படுகிறது. நமது நம்பிக்கைகள் ஒரு பூரணமான சரீரத்தை சார்ந்து இருக்கவில்லை; சிலருக்கு நலிவுற்ற சரீரம் இருக்கலாம், சிலருக்கு விரும்பத்தக்கதாக இருக்கலாம், இன்னும் மற்றவர்களுக்கு அப்படி இல்லாதிருக்கலாம். நமது பழைய சரீரம் நாம் புது சிருஷ்டியாக ஆனதிலிருந்து மரித்ததாக எண்ணப்படுகிறது. புது சிருஷ்டி அதன் திறமைக்குத் தக்கவாறு நமது பழைய சரீரத்தை கட்டுப்படுத்துவது புது சிருஷ்டியின் பொறுப்பாக இருக்கிறது. இந்த புதிய இருதயங்கள் தேவனுக்கு, நீதியின் கொள்கைகளுக்கு, சத்தியத்துக்கு, நமது உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாய் வைக்கப்படவேண்டும். கிறிஸ்துவைப் போன்ற குணலட்சணத்தை சரியாக வளர்ப்பதில் நாம் தவறினோமானால், தேவனோடு இணக்கமாயிருக்க தவறினோமானால், நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டிகளாக அபிவிருத்தி அடையமாட்டோம். இறுதியான பரீட்சைகள் வரும்போது, நாம் குறைவுபட்டிருப்போம்.

கிறிஸ்துவைப் போன்ற குணலட்சணத்தை இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் அடைகிறவர்களுக்கு கனம், மகிமை, சாகாமை, கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரர் போன்ற ஆசீர்வாதங்களை கொடுக்க கர்த்தர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். தேவனைப் போன்ற குணலட்சணம், நீதியின் கொள்கைகளுக்கும், தெய்வீக சித்தத்திற்கும் நமது விசுவாசத்தை மெய்ப்பிக்கும் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவின் விஷயத்தில், அவர் அனைத்தையும் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு பலியிட விருப்பத்துடனும் சந்தோஷத்துடனும் இருந்தார். கிறிஸ்துவுடன் கூட இருப்பதாக எண்ணப்படுகிறவர்கள் அனைவரும் இப்படியே இருக்க வேண்டும். நமது ஜீவனின் பலன்கள் இங்கே இருக்கிறது. தேவன் கிறிஸ்துவின் சீடர்களாகிய, கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றகிறவர்களாகிய நம்மிடம் கூறுகிறதாவது: “நான் ஜீவனையும் மரணத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும், சாபத்தையும் உனக்கு முன் வைத்தேன். நீ பிழைக்கும்படி ஜீவனைத் தெரிந்துகொள்.” ஜீவன் ஆசீர்வாதமாகவும் மரணம் சாபமாகவும் இருக்கிறது. வேதாகமம் முழுவதும் இதே சிந்தனையே நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தேவனுடைய கிருபை வரமோ அவரது ஆசீர்வாதமாகிய நித்திய ஜீவன், “பாவத்தின் சம்பளம்” சாபமாகிய மரணம்– நித்திய வேதனை அல்ல.

நாம் விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருந்தால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு இங்கே நமது பூமிக்குரிய வாழ்க்கையின் பலன் நித்திய ஜீவன். இந்த நித்திய ஜீவனை அடையத் தவறினால் நாம் மரணத்திற்கு–இரண்டாம் மரணத்திற்குச் செல்வோம். ஏனெனில் நீதியின் கொள்கைகளுக்கு நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்கவில்லை; சுவிசேஷ யுகத்தில் நித்திய ஜீவனுக்காக நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த சோதனைகளுக்கான சந்தர்ப்பங்களுக்கு நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்கவில்லை. எதிர்காலத்தில் இனி நமக்கு எந்த சந்தர்ப்பமும் இருக்காது. இந்த வார்த்தைகள், உண்மையிலேயே தேவனுடைய பிள்ளைகளான வர்களுக்கும், “பரம ஈவை” ருசிபார்த்தவர்களுக்கும் பொருந்தும். நாம் நமது இருதயத்தை, உண்மையாக, விசுவாசமுள்ளதாக, மாசற்றதாக வைத்துக் கொள்வது எவ்வளவு முக்கியமானது!

இறுதி பலனான மகிமையில் மாறுபட்ட ஜீவன்

நித்திய ஜீவனை இறுதி பலனாக பெறுகிறவர்களில் கனத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும் பொருத்தவரையில் பல்வேறு அந்தஸ்து இருக்கும். அப்போஸ்தலர் அதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். “மகிமையில் நட்சத்திரத்திற்கு நட்சத்திரம் விசேஷித்திருக்கிறது. மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் அப்படியே இருக்கும்.” முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்குபெறும் சிலர்களிலும் அப்படியே இருக்கும். ராஜ்யத்தில் சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிக மகிமையுடைவர்களாக இருப்பார்கள். அதிகமான மகிமை, குறைவான மகிமை என பல்வேறு பலன்கள் இருக்கும் என்று நாம் சொல்லலாம். வேதத்தில் வேறு இடத்தில் சொல்லப்பட்டது போல, ஆவிக்குரிய சுபாவத்தில் நித்திய ஜீவனை பெறுகிற இரண்டு வகுப்பார் அங்கே இருப்பார்கள். அதில் பெரும்பாலோர் திரள் கூட்டத்தில் இருப்பார்கள்; சிலர் சிறுமந்தையில் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக இருப்பார்கள். சிலர் உயர்ந்த சுபாவத்தை, சாகாமையை பெற்றுக் கொள்வார்கள்; ஆனால் பலர் தூதர்களுக்கு ஒப்பான, தாழ்ந்த ஆவிக்குரிய சுபாவத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள்.

ஆகையால் வேதாகம புத்திமதியின் ஞானத்தை நாம் பார்க்கிறோம். இருதயத்துக்கு தொடர்ச்சியான கவனம் தேவைப்படுகிறது. ஏனெனில் அதற்கேற்றாற்போல் முக்கியமான பலன்கள் இருக்கிறது. மனதையும் மனசாட்சியையும் மாசுப்பட, அசுத்தமடைய அனுமதிப்பதினால் வரக்கூடிய ஆபத்தை எச்சரிக்கிற ஞானத்தை நாம் இங்கு பார்க்கிறோம். “நான் பேசுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் நான் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருப்பேன்” என்று சிலர் சொல்லக்கூடும். அதுவரை நல்லது. நித்திய ஜீவனைப் பெற நாவை கட்டுப்படுத்தவது மட்டும்

போதாது. ஏனெனில் சில காரியங்களில் இருதயமானது, நாவிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டிருக்கும். சிலர் வாயினால் தேனொழுக பேசமுடியும். ஆனால் இருதயமானது வஞ்சகமும் அசுத்தமாயும் இருக்கும். மறுபடியும், ஒருவர் "பாவம் செய்யாதபடி எனது சரீரத்தை கவனித்துக் கொள்வேன்" என்று கூறலாம். ஆனால் அது போதுமானதல்ல. இன்னும் நாம் அதன் உற்பத்தி ஸ்தானத்திற்கு செல்லவேண்டும். கர்த்தர் தமது பிள்ளைகளிடத்தில் அவர்களது இருதயத்தின் நோக்கத்தை, விருப்பத்தைப் பார்க்கிறார். இருதயம் போர்க்களமாக இருப்பதாலும், அதிலிருந்து வரும் பலன் முக்கியமானதாக, ஜீவனா அல்லது மரணமா என்பதாலும் இருதயத்துக்கு விசேஷித்த கவனம் தேவைப்படுகிறது. ஜீவனானால், நாம் விரும்புவது தேவன் நமக்கு கொடுக்கவிருப்பதில் உயர்ந்த ஸ்தானமாக இருக்க வேண்டும். நிபந்தனைகளை சந்திப்பது நம்முடையதாக இருக்கிறது.